

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **O. Č.**, zast. Mgr. Karin Konstantinovovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Benediktská 690/7, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Praha 1, Karmelitská 529/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2017, č. j. MSMT-13644/2017-1

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí – vyrozumění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 5. 6. 2017, č. j. MSMT-13644/2017-1 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19.456,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Karin Konstantinovové.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný vyrozuměl žalobce podle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“) o tom, že jeho žádost doručená žalovanému dne 19. 5. 2017 o přezkoumání výsledku didaktického testu ze zkušebního předmětu matematika není důvodná a výsledek didaktického testu se nemění. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že hodnocení žadatele bylo správné. V souladu se závaznými pokyny uvedenými na titulní straně testového sešitu byly hodnoceny pouze odpovědi uvedené v záznamovém archu. Digitalizovaný záznamový arch je čitelný, postup hodnotitelů otevřených úloh byl objektivní a ani v této oblasti nedošlo k žádnému pochybení,

kteřé by žadatele poškodilo. V úloze 4 byl žadateli stržen 1 bod za chybný závěr (prázdná množina).

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že konal druhý opravný pokus z matematiky. Dle zadání úlohy 4 didaktického testu měl být zjednodušen uvedený lomený výraz a zaznamenán postup, kterým student došel k výsledku. Zadání úlohy 4 tak jednoznačně mluví na ověření znalostí studentů v oblasti zjednodušování lomených výrazů a nemá objektivně nic společného s problematikou množin. Úloha 4 je tzv. otevřenou úlohou, u které se vyžaduje, aby řešitel v odpovědi uvedl i postup řešení. Žalobce v odpovědi na úlohu 4 uvedl správný výsledek i správný postup, kterým ke správnému výsledku dospěl; výsledek navíc (stejně jako v jiných případech) dvakrát podtrhl, a přesto za tuto úlohu neobdržel plný počet bodů, tj. 2 body. Obdržel pouze 1 bod, ačkoliv měl správně obdržet 2 body, což ve výsledku rozhodlo o tom, že maturitní zkoušku z matematiky nesložil (poznámka soudu: žalobce obdržel celkem 16 bodů z 50 možných; k úspěšnému složení zkoušky z matematiky potřeboval získat alespoň 17 bodů).

V záznamovém archu žalobce zapsal řešení úlohy 4 takto:

4 Uveďte postup řešení.

$$\frac{5a(5+a) - 10a^2}{(5-a)(5+a)} = \frac{25a + 5a^2 - 10a^2}{(5-a)(5+a)} = \frac{-5a^2 + 25a}{(5-a)(5+a)} =$$

$$= \frac{-5a(a-5)}{(5-a)(5+a)} = \frac{-5a}{-1 \cdot (5+a)} = \frac{-5a}{-5-a} \quad / (-1)$$

$$\frac{5a}{5+a}$$

$a \neq \pm 5$

○

Kolečko, které si žalobce v záznamovém archu (vpravo dole) načrtnul, je chybným zápisem. Proto ho žalobce v souladu s pokynem uvedeným v bodě 2.1. zadání didaktického testu, kde se uvádí: „Chybný zápis přeškrtněte a nově zapište správné řešení,“ přeškrtnul a zapsal správný výsledek úlohy založený na správném postupu řešení. Žalovaný si nesprávně vykládá škrtnutý znak jako znak pro prázdnou množinu. Samotné přeškrtnutí kolečka je však samo o sobě delší než je ustálený znak pro prázdnou množinu. Výsledek úlohy číslo 4 je v celkovém kontextu jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, je čitelný a je zřejmé, co výsledkem je a co výsledkem není. Škrtnuté kolečko nepředstavuje žádný výsledek či prázdnou množinu, neboť není dvojitě podtrženo. Žádná úloha v didaktickém testu se navíc netýká množin, a proto neexistuje jediné vysvětlení, proč se žalovaný domnívá, že se jedná o znak pro prázdnou množinu a nikoliv o přeškrtnuté kolečko. Odůvodnění žalovaného odkazující na prázdnou množinu tak nemá oporu v celkovém kontextu a je projevem nesprávného a zadání odporujícího postupu. Žalovaný navíc nevysvětlil, proč vlastně žalobci

strhl jeden bod a nikoliv oba, eventuálně půl bodu. Jeho rozhodnutí strhnout žalobci za řešení úlohy 4 jeden bod je tak nepřezkoumatelné.

Žalobce poukázal na to, že mu byl v důsledku chybného hodnocení testu ze strany žalovaného znemožněn přístup ke studiu na vysoké škole, protože v důsledku nesprávného hodnocení nesplňuje podmínky k tomuto studiu. Žalobce dokázal úspěšně složit náročné přijímací zkoušky na Fakultu managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, nicméně jednou z podmínek zahájení studia na univerzitě je úspěšné složení maturitní zkoušky.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že přezkoumal výsledek didaktického testu žalobce v souladu s § 82 odst. 2 školského zákona a v napadeném vyrozumění uvedl skutečnosti, z nichž má za prokázané, že hodnocení žalobce je správné. Za odpověď na úlohu č. 4 zapsanou v záznamovém archu mohl být žalobci udělen pouze 1 bod, jelikož v záznamovém archu je nesprávně zapsán znak prázdné množiny. V záznamovém archu se hodnotí vše, co je uvedeno. Záznamový arch není určen pro poznámky žáka, ale pro zápis správné odpovědi dle zadání úlohy. Je nepochybně odpovědností žáka, aby zaznamenal do záznamového archu přesnou odpověď. Jelikož v daném případě o bezvadnou odpověď nešlo, nebylo možné udělit za ni plný počet bodů. Výkon žalobce v předmětném didaktickém testu byl ohodnocen objektivně v souladu s jednotnými pokyny. Při hodnocení nejsou zohledňovány subjektivní příčiny nesprávných odpovědí. Pro věc tedy není podstatné, jaký byl záměr žalobce, tj. zda chtěl namalovat kolečko nebo napsat matematický znak. Rozhodné je, že záznamový arch k úloze č. 4 nesprávně obsahuje znak prázdné množiny. Správná odpověď na zadání úlohy č. 4 matematický znak pro prázdnou množinu neobsahuje. Námitka, z níž plyne, že žalobcem zapsané „kolečko“ bylo přeškrtnuto, a tudíž není platnou součástí záznamového archu, ze které lze při hodnocení úlohy č. 4 vycházet, dle žalovaného neobstojí, neboť záznamový arch objektivně obsahuje znak prázdné množiny. Aby se zápis nedal považovat za součást odpovědi žalobce, muselo by přeškrtnutí být jiné, nevzbuzující pochybnost. Žalovaný připomněl, že žáci jsou na první straně didaktického testu poučeni o tom, že „*Nejednoznačný nebo nečitelný zápis odpovědi bude považován za chybné řešení.*“. Pokud tedy žalobce skutečně maloval jakési kolečko, měl si pohlídat, aby přeškrtnutím nevytvořil matematický znak. Žalobce, stejně jako každý maturant, musí znak prázdné množiny znát. Žalovaný dodal, že poloviny bodů se žákům nepřidělují.

V závěru svého vyjádření k žalobě odkázal žalovaný na usnesení ze dne 19. 8. 2014, č.j. 6 As 68/2012 - 47, ve kterém rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že „*je nutné ponechat určitou míru autonomie participujících subjektů (členové zkušebních komisí, zpracovatelé testů, hodnotitelé) při volbě zkušebních otázek a úloh a při jejich hodnocení.*“. Zároveň rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že „*ačkoliv jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky i z hlediska namítaných věcných nesprávností, přesto jsou v této specifické oblasti obzvláště povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení.*“.

V replíce k vyjádření žalovaného žalobce označil za neakceptovatelné tvrzení žalovaného, že aby se zápis (míněno přeškrtnuté kolečko) nedal považovat za součást odpovědi žalobce, muselo by přeškrtnutí být jiné, nevzbuzující pochybnost. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že v zadání didaktického testu nejsou stanoveny žádné zvláštní požadavky na přeškrtnutí chybného zápisu, tedy není zde určeno, jakým způsobem se má škrtat. Dvojitým podtržením správného zápisu výsledku a standardním škrtnutím chybného zápisu žalobce

učinil zápis řešení úlohy 4 didaktického testu jednoznačným. Je všeobecně uznávanou notorií, že dvojité podtržení značí v řešení matematických úloh výsledek. Škrtnuté kolečko v zápisu řešení úlohy 4 dvojité podtrženo není. Žalobci je pochopitelně symbol prázdné množiny znám, tvrdí však, že přeškrtnuté kolečko v zápisu řešení úlohy č. 4 není znakem prázdné množiny a už vůbec není a ani nemůže být výsledkem této úlohy. Pokud jde o žalovaným zmíněné usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, má žalobce za to, že při přezkumu didaktického testu z matematiky je míra autonomie participujících subjektů v hodnocení prakticky vyloučena a přezkum věcné správnosti hodnocení tohoto testu je možný. Žalobce dodal, že dle téhož usnesení Nejvyššího správního soudu je soud povinen „*přezkoumat toto rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a to i z hlediska věcné správnosti hodnocení testových otázek a úloh.*“

Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích a na argumentaci uplatněné ve svých dosavadních podáních. Žalovaný odkázal na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2017 č.j. 7 As 42/2017 – 19, čemuž právní zástupkyně žalobce oponovala tvrzením, že v případě žalobce se jedná o skutkově zcela odlišnou věc. Žalobce se totiž nespletl v nějaké jednotce, ale postupoval přesně tak, jak mu bylo uloženo v zadání didaktického testu, kde stojí: „Chybný zápis přeškrtněte a nově запиšte správné řešení.“ Přesně to udělal a následně za to byl postižen. Žalovaným tvrzený znak prázdné množiny nemá k úloze 4 žádnou relevanci. Žalovaný k věci samé při jednání uvedl, že se hodnotí vše, co je uvedeno v záznamovém archu. Pokud tam žalobce namaloval kolečko, tak kolečko tam podle klíče správného řešení být nemá, a proto za úlohu 4 nemůže dostat plný počet bodů. Když si v záznamovém archu namaluje kolečko, tak ho musí přeškrtnout takovým způsobem, aby z toho nevznikl matematický znak. Žalobce samozřejmě může podtrhnout správný výsledek, ale pokud tam uvede také prázdnou množinu, tak výsledek správný není. Prázdná množina celé to řešení mění. Žalovaný dodal, že v napadeném rozhodnutí bylo žalobci sděleno, že pokud jde o namítanou úlohu č. 4, byl mu stržen 1 bod právě za chybný závěr s ohledem na uvedení prázdné množiny v záznamovém archu. Takové odůvodnění je dle žalovaného dostatečné.

Soud při jednání rozhodl, že nebude provádět dokazování účastníky navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě správního spisu; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 82 odst. 2 školského zákona každý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky konanou formou didaktického testu, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, může písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.

Před meritorním posouzením věci považuje soud za potřebné poznamenat, že ze závěrů, které zaujal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19.8.2014 č.j. 6 As 68/2012 - 47, zcela nepochybně vyplývá, že rozhodnutí (vyrozumění) o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s.ř.s. Takové rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu, při kterém je správní soud povinen přezkoumat toto rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a to i z hlediska věcné správnosti hodnocení testových otázek a úloh.

Žalobci nelze přisvědčit v tom, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Je pravdou, že pokud jde o posouzení úlohy č. 4, nachází se v něm toliko jedna věta, která zní takto: „*V úloze 4 byl stržen 1 bod za chybný závěr (prázdná množina)*.“ Touto větou však žalovaný dostatečně určitě a srozumitelně vyjádřil, z jakého důvodu nebyl žalobci za jeho řešení otevřené úlohy č. 4 didaktického testu z matematiky udělen plný počet bodů (tj. 2 body), ale pouze jeden bod. Věcnou správnost tohoto hodnocení je možné podrobit soudnímu přezkumu.

Soud si je vědom toho, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném usnesení zdůraznil povinnost správních soudů respektovat při přezkumu rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky z hlediska namítaných věcných nesprávností obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení. I při respektování této zásady však soud nemohl přisvědčit závěru žalovaného o věcné správnosti hodnocení úlohy č. 4.

Není sporu o tom, že za otevřenou úlohu č. 4 bylo možné získat maximálně dva body. Správným řešením této úlohy je podle Klíče správných řešení, který je součástí spisového materiálu, zlomek ve tvaru $5a$ lomeno $5 + a$ spolu s uvedením postupu řešení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ani v průběhu řízení před soudem nezpochybnil argumentaci žalobce, že jeho *postup řešení* otevřené úlohy č. 4 uvedený v záznamovém archu je správný. Ze záznamového archu je rovněž patrné, že žalobce ve vyznačeném poli záznamového archu, kam měl zapsat řešení úlohy č. 4, uvedl též *správný výsledek*, tj. zlomek ve tvaru $5a$ lomeno $5 + a$, který, jak v žalobě opakovaně zdůraznil, jako výsledek dvakrát podtrhl. Jádrem sporu je skutečnost, že žalobce v pravé dolní části vyznačeného pole, kam mělo být zapsáno řešení úlohy č. 4, zapsal též symbol, který je možné považovat za přeškrtnutou nulu, přeškrtnuté písmeno „o“, nebo též, jak žalobce tvrdí, přeškrtnuté kolečko. Žalovaný v něm spatřuje matematický symbol prázdné množiny, který vyhodnotil jako chybný závěr. S tímto hodnocením však soud nesouhlasí.

Za podstatnou považuje soud předně tu skutečnost, že *úloha č. 4 vůbec nesouvisí s množinami*. Úkolem, který měl žalobce v této úloze vyřešit, bylo zjednodušit zadaný příklad (rozdíl dvou zlomků) při respektování hodnot uvedených v zadání úlohy. Nelze než přisvědčit žalobci, že množiny nemají s danou úlohou, a tedy ani s jejím řešením, žádnou souvislost. Soud proto neshledává naprosto žádný důvod k tomu, aby žalobce, který při řešení úlohy č. 4 *správným postupem dospěl ke správnému výsledku*, jímž je zlomek ve tvaru $5a$ lomeno $5 + a$, jako výsledek úlohy zapsal navíc symbol prázdné množiny, který s danou úlohou nikterak nesouvisí.

Je obecně známo, že správné řešení (výsledek, závěr) určitého matematického výpočtu se pro zvýraznění dvakrát podtrhne. Ačkoliv tento požadavek zadání didaktického testu neobsahuje, což znamená, že z nepodtržení výsledku úlohy v záznamovém archu nelze dovozovat, že se o výsledek nejedná, je v dané věci možné přihlédnout ke skutečnosti, že žalobce tento postup (dvojí podtržení výsledku) v záznamovém archu opakovaně užil i při řešení dalších úloh (otevřené úlohy č. 5 a 15). Lze tak usuzovat, že za výsledek (závěr výpočtu) u úlohy č. 4 považoval pouze zlomek ve tvaru $5a$ lomeno $5 + a$, který rovněž dvakrát podtrhl, a nikoliv zapsaný symbol přeškrtnuté nuly.

Za zcela zásadní pak soud považuje to, že *sporný symbol lze vyhodnotit i jako přeškrtnutí chybného zápisu*, tedy jako postup učiněný v souladu s pokynem k otevřeným úlohám obsaženým v bodu 2.1. zadání didaktického testu, jenž zní takto: „*Chybný zápis*“

přeškrtněte a nově запиšte správné řešení.“ Protože zadání skutečně neobsahuje žádný požadavek na způsob, jakým má být chybný zápis přeškrtnut, lze sporný symbol vyložit i tak, že žalobce do příslušného pole záznamového archu zapsal nulu, nebo zde (například z roztržitosti) namaloval kolečko, a poté, co si uvědomil, že zde takový zápis nemá co dělat, *v souladu s pokynem obsaženým v zadání* jej prostě škrtnl. K takovému zápisu, ať již byl žalobcem přeškrtnut jakýmkoliv způsobem, není možné při hodnocení úlohy č. 4 přihlížet, což znamená, že jej nelze považovat ani za „platnou“ součást řešení úlohy, resp. za chybný závěr, jak to učinil žalovaný.

Soud nevešel na argumentaci žalovaného, že žalobce měl v daném případě zvolit jiný způsob přeškrtnutí chybného zápisu, aby se vyvaroval toho, že prostým přeškrtnutím vytvoří matematický symbol prázdné množiny. Vzhledem k tomu, že zadání didaktického testu neobsahuje žádný požadavek na to, jakým způsobem má žák chybný zápis přeškrtnout, byl žalobce oprávněn nesprávný zápis v záznamovém archu škrtnout jakýmkoliv způsobem.

Soud nepopírá, že ve sporném zápisu lze spatřovat též symbol, který je v matematice užíván pro označení prázdné množiny. Nepochybně jej však lze vyhodnotit i jiným způsobem, a sice jako žalobcem přeškrtnutý chybný zápis nuly či v roztržitosti namalovaného kolečka, *a k takovému hodnocení je nutno se v daném případě přiklonit*, a to jak s ohledem na skutečnost, že úloha č. 4 s množinami vůbec nesouvisí, tak i se zřetelem k žalobcem zapsanému správnému postupu řešení úlohy a výsledku, a rovněž s přihlédnutím k absenci závazných pravidel pro škrtnutí chybného zápisu v zadání didaktického testu.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil žádnou pochybnost stran jednoznačnosti nebo čitelnosti řešení úlohy č. 4 zapsaného žalobcem v záznamovém archu, a proto nyní nemůže s úspěchem poukazovat na pokyn, který je rovněž obsažen v zadání didaktického testu a podle něhož *„Nejednoznačný nebo nečitelný zápis odpovědi bude považován za chybné řešení.“* Žalobcův zápis postupu řešení dané úlohy je naprosto čitelný a ze zápisu je také možné bez obtíží zjistit, k jakému výsledku (závěru) žalobce na základě tohoto postupu dospěl.

Poukaz žalovaného na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2017 č.j. 7 As 42/2017 neobstojí s ohledem na zásadní skutkovou odlišnost nyní projednávané věci, v níž se nejedná o nesprávné uvedení jednotek v řešení dané úlohy. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozhodnutí neposuzoval otázku nesprávně zapsaného symbolu, který lze oprávněně vyhodnotit jako přeškrtnutý chybný zápis, a jeho závěry proto není možné na žalobcův případ aplikovat.

Napadené rozhodnutí, v němž žalovaný potvrdil správnost stržení 1 bodu žalobci za chybný závěr úlohy č. 4, který podle žalovaného spočíval v uvedení symbolu prázdné množiny, je z výše popsanych důvodů nezákonné, a soud jej proto zrušil (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátkou. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátkou, a to za čtyři úkony právní

služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, replika, účast při jednání soudu), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů činí 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2013). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny čtyřmi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 9. 2006) a částkou 2.856,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 19.456,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Karin Konstantinové (§ 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.). Na úplný závěr soud uvádí, že právní zástupkyně žalobce vyčíslenou odměnu za další dva úkony spočívající v poradách s klientem a s tím spojené dvě paušální částky žalobci v rámci náhrady nákladů řízení nepřiznal, neboť uskutečnění těchto úkonů nebylo soudu ničím doloženo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. září 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.